

(Kärt Ulman, november 2002)

Olen ajakirjanik, elan New Yorgis. Vaksineerimisteeduga hakkasin tegelema pärast oma kolmanda lapse sündi, kui teda Ameerika seaduste kohaselt ähvardas kohustuslik vaksineerimine. Mis ma oma uurimistöös leidsin, jahmatas mind tõsiselt ja muutis täielikult minu suhtumist kaasaegsesse meditsiini.

Alljärgnev ongi lühikokkuvõte vaksineerimise ohtudest ja vasturääkivustest, juhatades kätte ka allikad, kust iga vanem võib oma isiklikus uurimistöös edasi minna.

Vaksineerimisotsus on sügavalt individuaalne ja ideaalis peaks iga vanem otsustama ise, kas ta peab vajalikuks oma last vaksineerida või mitte. Otsustada saab aga ainult siis, kui on olemas nii poolt- kui vastuargumendid. Paraku kuuleme tõsielus oma arstidelt vaid ühepoolset informatsiooni - vaksineerimise propagandat. Kui teemasse süveneda, saab juba varsti selgeks, et tegelikult on põhjust kahelda kogu ametlikult levitatud informatsioonis, mis vaksineerimist puudutab.

Üks põhilisi arstide argumente, nagu oleksid vaktsiinid "turvalised ja ohutud" ei vasta tõele juba sel lihtsal põhjusel, et neid turvalisusteste pole kunagi tehtud ja MITTE KEEGI maailmas ei tea, kuidas täna teie beebisse torgatud vaktsiinid tema elu mõjutavad 5, 10, 20 aasta pärast. Isegi seda ei suuda ükski arst teile ennustada, mis juhtub teie beebiga 5, 10, 20 minutit peale seda, kui arst on oma süstla sisu temasse tühjendanud.

Kõige olulisem põhjus, miks vaksineerimisse tuleks väga ettevaatlikult suhtuda, ongi see, et **vaktsiine, nende kõrvaltoimeid ja eriti nende pikaajalist toimet inimorganismile ei ole piisavalt uuritud.**

Vaktsiinide käikulaskmisele eelnevad vaid lühiajalised katsed (nädal, harva kauem) ja **tegelikeks katsejäänesteks on meie lapsed.**

Katsete tulemust võime vaid aimata selle järgi, kuidas aina uued ja uued "täiendatud, ohutumad" vaktsiinid vanad välja vahetavad.

Vaksineerimisvastased väidavad, et vaktsiinid on väga mürgised ja võivad anda kõrvaltoimeid, mis võivad olla palju hullemad kui antud haiguse tüsistused; vaktsiinid hävitavad lapse loomuliku vastupanuvõime haigustele; lisaks pole vaktsiinid kuigi efektiivsed.

Mõtlemata võiks panna ka see, kas printsiip minna tervist otsima verre süstitud mürgikokteilidest, on ikka õige lähenemine? Kui me viime arsti juurde terve lapse ja saame tagasi kiljuva, valudes, paanikas ja palavikus lapse (normaalne reaktsioon, ütleb arst!)- kas see on ikka õige tee tervisele?

Kaasaegne meditsiin põhineb hirmul ja patoloogiatel ning teoorial, et ilm meie ümber on täis ohtlikke pisikuid, kes ainult ootavad, et meisse siseneda ja meid haigusega maha murda. Kas see on nii ka tegelikult?

Usaldusväärset vaktsineerimisvastast informatsiooni on väga raske kätte saada, sest seda peetakse meditsiini olemasolule ohtlikuks. Vaktsineerimise kahjulikkust tõestavaid uurimusi ei rahastata, neid ei publitseerita ametlikes kanalites. Miks, sellest pikemalt allpool.

Siiski on aina rohkem maailmas ajakirjanikke, meditsiiniinimesi, mittetulundusorganisatsioone, ka arste ja teadlasi, kes eitavad lausvaktsineerimist ja peavad seda mõttetuks ning kahjulikuks. Nad kirjutavad raamatuid, korraldavad konverentse, nõuavad aru poliitikutelt (meditsiin paraku on tänapäeval eelkõige poliitika) ja teevad kõik selleks, et laiemale avalikkusele seda aastaid mahavaikitud probleemi selgitada.

Täna sisaldavad Ameerika vanematele enne vaktsineerimist jagatavad infolehed ka hoiatusi võimalike krampide, ajukahjustuste, sh ka surma kohta, mis võib järgneda vaktsineerimisele.

Vaktsineerimisvastaseid on erinevaid - ühed on absoluutselt igasuguse vaktsineerimise vastu, teised leiavad, et teatud tingimustes võib vaktsineerimine olla õigustatud, kuid vaktsiinid peavad olema mürkidest ja kõrvaltoimetest vabad. On ka näiteks grupp vaktsineerimisvastaseid, kes protesteerivad aborditud loodete kasutamise vastu vaktsiinide valmistamisel.

Kokkuvõtlikult nõuavad vaktsineerimisvastased:

- **Täielikku avalikustamist.** Et kogu info vaktsiinidest, nende kõrvaltoimetest ja ohtudest oleks kõigile kättesaadav ja avalik. Et lõpeks see valetamine, vassimine, kõrvalnähtude mahavaikimine ja andmete võltsimine, mis aastakümneid on saatnud vaktsiinindust.
- **Valikuvabadust.** Et igal vanemal oleks õigus ise vabalt otsustada, kas oma last vaktsineerida või mitte, ilma et teda arstide poolt keelitataks, ähvardataks, sunnitaks või ajupestaks.
- **Lausvaktsineerimise lõpetamist.** Inimeste organismid on erinevad, inimeste geograafiline elukoht, toitumus, rass, geneetiline kood, põetud haigused jne mõjutavad seda, kuidas vaktsiinid kellelegi mõjuvad. Kõiki neid faktoreid tuleb arvestada vaktsiinide manustamisel.
- **Usaldusväärseid turvalisusuuringuid.** Et võrreldaks vaktsineeritud ja mittevaktsineeritud lapsi, mitte ei võrreldaks kahte gruppi, kus ühed saavad üht vaktsiini ja

teised teist (nagu praegu kombeks on); et valimid oleksid adekvaatsed elanikkonnale; et tulemusi ei 'korrigeeritaks'jne.

Nüüd aga lühidalt sellest, millised on vaktsineerimise ohud.

□

1. Vaktsiinid on väga mürgised.

Kõik vaktsiinid koosnevad kolme tüüpi komponentidest :

- "pisik" - elus või surmatud viiruse, bakteri, toxoidi (bakteri toodetud toksiooni)või DNA kujul. OHT! Elus pisik võib põhjustada haigestumist, selle asemel et selle eest kaitsta (N. lastehalvatus, läkaköha).
- sööt, millel vaktsiinid kasvatatakse (nt kanapoja looted, aborditud inimlooted, ahvi neerukude, merisea looterakud). OHT! Võõrvalgud ja -geenid võivad inimorganismi sattudes käituda ettearvamatult.
- mitmeotstarbelised lisaained (säilitusained, toime tugevdajad jne) N. **alumiiniumsool (toime tugevdajana), elavhõbeda ühend tiomersaal, formaldehüüd, neomütsiin, fenoksüetanool (säilitusainena), jne.**

Difteeria/teetanus/läkaköha ehk DTL ehk kolmikvaktsiin; läkaköhavaktsiin; teetanuse vaktsiin - kõik kolm sisaldavad alumiiniumfosfaati (0,5mgAl) ja 0,05mg tiomersaali (0,025mg Hg); süstitakse lihasesse.

Poliomüeliidivaktsiin - sisaldab formaldehüüdi 25mg; naha alla või lihasesse.

Leetri, mumps, punetisvaktsiin (LMP) - sisaldab fenoolpunast ja neomütsiini 25g; naha alla. Hepatiit-B vaktsiin (HBV) sisaldab - alumiiniumhüdrosiidi, dinaatriumfosfaati, naatriumhüdroküfosfaati, 0,05 mg tiomersaali (0,025mg Hg); lihasesse.

Gripivaktsiin sisaldab - 0,05mg tiomersaali (0,025mg Hg), formaldehüüdi; naha alla või lihasesse.

Puukentsefaliidivaktsiin - alumiiniumhüdrosiidi (0,35mg Al), 0,5 mg tiomersaali (0,025mg Hg); lihasesse.

(Vaktsineerija käsiraamat, 1994, Medicina, toimet. H. Nohynek, E. Pekkanen, J. Eskola.)

OHT! Alumiiniumi peetakse krampide, ajukahjustuste, Alzheimeri tõve ja dementsuse põhjustajaks.

Formaldehüüd on tuntud kantserogeen (põhjustab vähki).

Elavhõbe kahjustab inimese närvi- ja immuunsüsteemi rakutasandil. Elavhõbedat võime oma organismi saada vee, õhu, toidu (kala) kaudu või amalgaamist hambaplommidega. Sellisel juhul kaitsevad meid organismi loomulikud kaitsebarjäärid (nt seedeelundite, kopsude limaskest jne). Kui aga organismi süstida elavhõbedat, siis puudub tal võimalus end mürgituse eest kaitsta. Veelgi ohtlikumaks teeb elavhõbeda see, et ta ladestub organismis, st keha ei suuda teda välja viia.

Väiksemad, kuid pidevad doosid kahjustavad immuunsüsteemi rakutasandil. Nt **kroonilise elavhõbedamürgituse**

esimesed tunnused võivad olla inimese suutmatus jagu saada gripist, bronhiidist, pärmseene infektsioonist või haigestumine vähki. Kui meie organism mingil põhjusel elavhõbedast lahti ei saa, koguneb ülejääk ajju.

Vaktsiinides sisalduvale etüül-elavhõbedale pole keegi ohutut doosi kehtestanud. Küll on olemas normid elavhõbeda teisele vormile, metüül-elavhõbedale. Selle järgi loetakse ohutuks kuni 0,1 mcg metüül-elavhõbedat 1kg kehakaalu kohta päevas. (USA Keskkonnakaitse normid)

NÄIDE Üks hepatiidisüst sisaldab 12,5 mcg elavhõbedat. Kui see süstida näiteks 3,6 kilosesse vastsündinusse, siis saab ta juba ühe doosiga mitukümmend korda rohkem mürki, kui on lubatud normidega (antud juhul oleks lubatud kuni 0,36 mcg).

Kui 6-kuune imik on saanud kätte kõik ettenähtud vaktsiinid, siis on ta oma organismi kumuleerinud juba 167,5 mcg elavhõbedat.

Kaheaastaseks sünnipäevaks on Ameerika laps kogunud oma organismi 237 mcg elavhõbedat!!

Elavhõbe, alumiinium, formaldehüüd on närvimürgid (neurotoksiinid) - nad hävitavad olemasolevaid aju närvirakke ja takistavad uute rakkudevaheliste ühenduste teket. Seega võivad vaktsiinide kahjustused lapsel avalduda alles hiljem kõne-, õppimisvõime, kõndimis- jm. häiretena.

Vaktsiinid on eriti ohtlikud just vastsündinutele ja imikutele

- kuna vastsündinu **hemato-entsefaalbarjäär** (kaitsev membraan ajus, mis selekteerib verest välja ajule kahjulikud ained ning ei lase neid ajju tungida) ei funktsioneerigi veel ja seetõttu pääsevad kõik mürgained otse ajju. Imiku tormiliselt arenevale ajule võivad sellised mürgid pöördumatult kahju teha.

Seega, mida väiksem laps, seda ohtlikum.

- imiku maks ei suuda veel kehasse sattunud raskemetalle ja mürke eemaldada,
- imiku immuunsüsteem ei ole veel välja arenenud ning tal puudub võime edukalt võidelda sissetungijatega, olgu need siis bakterid, viirused või keskkonnamürgid,

2. Vaktsiinid rikuvad ära laste immuunsüsteemi normaalse arengu.

Kui laps puutub bakteritega/viirustega kokku loomulikult moel, siis käivitub organismi nakatumisel terve rida kaitsemehhanisme. Nahk, suu, neelu ja nina limaskestad, aevastus- ja köhimisrefleks, seedetrakt, maks - kõik võtavad aktiivselt osa haigusetekiata kahjutukstegemisest.

Väga paljud targad lastearstid peavad lastehaigusi organismi "koolituseks" ehk siis nendega toimetulekuga organism tugevneb ja omandab oskusi uute haigustega võitlemiseks. Nende arvates pole mingit mõtet organismi lastehaiguste eest hoida, ka ei vaja need haigused üldjuhul peale puhkuse mingit ravi.

Kõikidel haigustel võivad olla tüsistused, kuid üldjuhul ei ähvarda need terve immuunsüsteemiga, hästi toidetud ja sanitaarses keskkonnas elavaid lapsi.

Kui nüüd aga haigusetekiata süstida vägivaldselt otse vereringesse, minnes mööda keha enese kaitsefunktsioonidest, siis ei suuda lapse ebaküps ja alles arenev

immuunsüsteem enese kaitsmiseks midagi teha ja on rünnakuks täiesti ette valmistamata.

Eriti kehtib see mitmikvaktsiinide kohta, kus korraka süstitakse lapse organismi mitme ohtliku haiguse tekiata ning lapse organism ei ole lihtsalt võimeline toime tulema selliste koguste haigusetekiata ja võõrkehadega.

Tulemuseks võib olla see, et segaduses organism hakkab ründama iseennast ehk siis organismi neid osi, mis on keemiliselt sarnased sissetunginud vaktsiini komponentidele. Nii tekivad **autoimmuunhaigused**, mille levik viimastel aastatel suisa plahvatuslikult suureneb.

Laste seas levivad, **reumatoidne artriit, lastea suhkruhaigus, bronhiaalastma, Crohn'i tõbi, Guillain-Barre sündroom (progressseeruv lihaste nõrkus)**, mida varem põdesid vaid vanemad inimesed.

Häiritud immuunsüsteemiga lastest kasvavad haiged inimesed, kes hakkavad tänu oma

kroonilistele haigustele eluaeg ravimifirmadele kasumit tootma.

3. Vaktsiinid annavad kõrvalnähte.

Absoluutselt kõik vaktsiinid võivad anda kõrvalnähte. Kuna meditsiinistatistika on väga manipuleeritav ja numbrid tavaliselt sõltuvad sellest, kes neid esitab, siis ei ole võimalik kindlalt väita, kas on suurem shanss saada tüsistus vaktsiinist või haiguse tagajärjel. Oleneb lapsest, tema geneetilisest koodist ja tema immuunsüsteemist, kas kõrvalnähud on nähtamatud, kerged, rasked või surmavad.

Kui laps on peale vaktsineerimist loid, magab ebatavaliselt kaua või vastupidi kiljub/kriiskab, "viskab silda", nutab lohutamatult pikka aega, ei maga enam öösiti, siis on need hoiatussignaalid vanematele, et lapsel võib olla vaktsiinist ajukahjustus. Kuna iga järgnev vaktsineerimine teeb kahjustuse ainult hullemaks, on põhjust tõsiselt järele mõelda, kas reaktsiooni kogenud last edaspidi enam vaktsineerida.

1991 a loodi USAs vaktsiinitüsistuste registreerimise keskus VAERS, kuhu kirjade järgi peaksid kõik arstid teatama reaktsioonidest, mis tekivad vaktsineerimise tagajärjel. Kui ametkond leiab, et kaebus on õigustatud, saavad vanemad invaliidistunud või surnud lapse pealt kompensatsiooni. Vaktsiinitüsistusse surnud beebi "maksab" näiteks 250 000 dollarit, invaliidistunud võib maksta miljoneid, sest tema põetamine võib kesta elu lõpuni.

Küsitluste järgi teatab kõrvalnähtudest vaid 2-8% arstidest. Põhjuseid on mitmeid - kes ei pea vajalikuks, kes hoiab arstide tsunftiau, kes ravimifirmade "head" nime, kes lihtsalt kardab oma koha pärast.

Arstidele on ka pähe tuubitud propaganda, et vaktsiinid on head ja turvalised ning kui laps pärast vaktsineerimist kokku kukub või põdema jääb, siis tegemist on lihtsalt ajalise kokkusattumisega ning vaktsiiniga pole siin mingit pistmist. Kui beebi aga juhtub peale vaktsiinimanustamist surema, siis on see loomulikult hällisurm või põdes laps mingit haruldast kaasasündinud vähivormi.

(Arstide hoolimatusest ja ebakompetentsusest on palju juttu raamatus H.Coulter, B.Loe Fisher 'A Shot in the Dark')

. Lisaks ammendavale ülevaatele DTL vaktsiinist on dokumenteeritud sadu konkreetseid haiguslugusid, kus arstid eelnevalt reaktsiooni kogenud last revaktsineerisid ning lapse seisukorda halvendasid kuni selleni, et laps suri.)

Aastas käsitletakse VAERSis umbes 12 000-14 000 juhtumit. Kui nüüd arvestada, et alla 10% arstidest raporteerib kõrvalnähtudest, siis vast võib tegelik reaktsioonide arv olla 120 000-140 000. 140 000 rasket reaktsiooni umbes 3 500 000 aastas sündiva lapse kohta. Kuidas läheb see number kokku vaktsiinide turvalisusega, mida arstid nagu ühest suust kordavad?

Taotlusi tehakse rohkem, kuid kriteeriumid kompensatsiooni saamiseks on väga ranged. Tihti

võtab kompeneerimise protsess aastaid. Näiteks osale vaktsiinidele peab tuisistus välja lööma 48 tunni jooksul. Kui teie beebi aga suri 50 tundi pärast DLT süsti, siis te kompensatsiooni ei saa ning tema surm vaktsiinisurma kirja ei lähe. Arvatavasti kirjutatakse siis põhjuseks Hällisurm (SIDS), sest sinna kategooriasse lähevad enamus vaktsiinisurmi.

Kui aga elavhõbedamürgituse tulemusena teie laps aasta hiljem autistiks jääb, siis pole üldse lootust seda vaktsiinituisistusena kvalifitseerida.

4. Haigused, mille süüdlasteks arvatakse olevat vaktsiinid.

Mida pikemaks venib vaksineerimisprogramm, seda rohkem registreeritakse maailmas raskeid autoimmuunhaigusi, ajukahjustustega lapsi, allergiaid. Hoolimata meditsiini arengust, jäävad inimesed aina põduramaks ja haigemaks.

Astma, allergiad, autism, vähk, leukeemia, reuma, suhkruhaigus, hällisurm - nende kõikide (üheks) põhjustajaks peetakse vaksineerimist.

AUTISM

Autism on kompleksne haigus, kahjustades lapse aju, immuunsüsteemi ja seedetrakti. Kui 1960ndail esines autismi 1 lapsel 10 000st, siis aastal 2000 1-l lapsel 200st, piirkonniti isegi 1-l 132st. Enamasti avaldub autism umbes pooleteiseaastastel lastel ja tihti juhtub see pärast leetrid/mumps/punetised (LMP/MMR) vaktsiini manustamist.

Selles vaktsiinis peetakse ohtlikuks nii elavhõbedat kui leetriveriirust. Autismi ja elavhõbedamürgituse sümptomid langevad kokku peaaegu 100%liselt. (Tuletame meelde, et pooleteistaastase lapse organismis on juba enne kolmikvaktsiini ohtlik kogus elavhõbedat.) Elavhõbe kahjustab just neid ajupiirkondi, mis autistlikel lastel korralikult ei funktsioneerid, nimelt väikeaju, aju mandelkeha e amügdala ja hipokampus.

Parimaid tulemusi autismi ravimisel on saavutanud need arstid, kes ravivad autismi kui elavhõbedamürgitust, st kõigepealt puhastavad lapse organismi elavhõbedast.

Arstid on leidnud, et **tõenäosus autismi jääda suureneb,**

- kui perekonnas esineb autoimmuunhaigusi. Kui neid põeb ema, siis on lapsel 8,8 korda suurem tõenäosus jääda autismi,
- kui lapse ema on reesusnegatiivne ning saab raseduse ajal Rho (D) immunoglobuliini,
- kui ema vaksineeritakse LMP-ga vahetult enne rasestumist, selle ajal või sünnituse järgselt.

(Autismist loe pikemalt dr. Stephanie Cave, MD, FAAFP raamatust "What doctor may not tell you about children's vaccinations". Dr. Cave on ise arst, kel on autislike laste kliinik.)

Hällisurm (SIDS) ja difteeria/teetanus/läkaköha (DTL) vaktsiin.

Esimesed andmed, et läkaköha komponent vaktsiinis põhjustab ajuturset ja kroonilisi ajukahjustusi ning võib põhjustada surma, ilmusid juba 1930ndatel aastatel.

1933.a ilmus Taani arsti Madseni artikkel, kus ta kirjeldas kaht beebit, kes kohe pärast DTL süsti surid. Aastate jooksul ilmus uusi samalaadseid uurimusi, kuid kogu see aeg jätkus ka miljonite laste vaktsineerimine DTL-ga.

Austraalia arst ja teadlane Viera Scheibner oli esimene, kes leidis põhjaliku ja tõestatud seose DTL vaktsiini ja hällisurma vahel. Uurides hällisurma põhjuseid (kahtlustamata tollal üldse vaktsiine), konstrueeris Scheibner koos abikaasaga spetsiaalse aparatuuri, mis registreeris beebide hingamisrütmi muutused. Oma suureks üllatuseks avastasid teadlased seaduspära, kuidas pärast vaktsineerimist hakkasid beebidel rasked hingamishäired ja -seisakud, mis kulmineerusid 16-l päeval suure kriisiga, kus osa beebisid suri.

Kui teadlased võrdlesid oma uurimistulemusi teiste registreeritud surmajuhtumitega DTL vaktsiini tagajärjel, siis leidsid nad sama seaduspära.

Dr. Schreibner on veendunud ja ta on seda korduvalt oma raamatute ja uurimustega tõestanud, et vaktsineerimine on peamine hällisurma põhjustaja.

Teda on tema järelduste pärast taga kiusatud ja püütud tema tööd igati mustata. Kuna aga tema uurimistöö põhineb meditsiinkanalites ametlikult publitseeritud artiklidel - ta nimelt väidab, et kõik andmed vaktsineerimise kahjulikkusest on juba aastakümneid kättesaadavad, lihtsalt need on maha vaikitud - siis on tema tulemusi väga raske ümber lükata. Seetõttu ongi rünnatud tema isikut, internetis on mitu tema mustamisele pühendatud lehekülge. Austraalias aga aitas tema töö lõpu teha kohustuslikule DTL vaktsineerimisele.

(Dr.Schreibneri uurimistööst loe raamatust Viera Schreibner, PhD 'Vaccination. 100 Years of Orthodox research shows that vaccines represent a Medical Assault on the Immune System'. Raamatus on toodud graafikud, kust on näha, kuidas pärast vaktsineerimist beebide hingamisrütm muutub ebakorrapäraseks.)

Näide. Kui Jaapanis lükati vaktsineerimise algus 2 kuult 2le aastale, kadus selles riigis hällisurm. Kui hiljem taas katsetati 3kuuste vaktsineerimist, ilmusid välja ka hällisurmad. Jaapani väikelaste suremus on üks madalaimaid maailmas, USA see-eest (kus on kohustuslik vaktsineerimisprogramm) on see kusagil arengumaadega samal tasandil. Alates 1950ndatest aastatest on USA väikelaste suremus ainult kasvanud.

□

5. Vaktsiinide kasvukeskkonnast tingitud oht.

Haigustekitajad kasvatatakse enamasti loomsetel kudedel- söötadel (näiteks- ahviaju, inimese abordijäägid, enamiku koduloomade tapajäägid). Loomadel on omad haigused- oma bakterid ja viirused, mis ei tohiks kunagi sattuda inimese vereringesse. Loomulikult vaktsiini valmistamisel aine puhastatakse ja kontrollitakse, aga pole võimalik kontrollida selliste bakterite ja viiruste puudumist, mille olemasolu veel ei teatagi- neid ei osata kontrollimiseks isegi otsida. Ka võivad kasvatatavad haigustekitajad koos kasvukeskkonnas olevate haigustekitajatega kokku puutudes muunduda ja tekivad uued viirused / bakterid (eriti kehtib see viiruste kohta). On ju üldtuntud fakt, et gripiviirus muundub iga aasta ja seega peab iga aasta olema uus vaktsiin. (Mis luuakse “koba peale”, sest teadlased “ennustavad”, et sel aastal võiks olla selline viirus.) Vt ka B-hepatiidi vaktsiin (seos HIV viirusega).

6. Vaktsiinid on ebaefektiivsed.

Iga inimene, tema immuunsüsteem ja haiguse kulg on erinevad. Vaktsiinid on aga loodud põhimõttel “one size fits all” ehk siis miljonitele süstitakse sisse täpselt sama kokteili.

Vaktsiinide efektiivsus pole kuigi kõrge ning nad annavad vaid ajutise kaitse mõneks aastaks. Kui sedagi. Osa arste tunnistab avalikult, et vaktsiinid ei kaitse haiguse eest, nad vaid “mahendavad” seda, kui juhtute haigeks jääma.

Näiteks:

- läkaköha vaktsiini efektiivsus on 63-91%,
- mumpsivaktsiinil 75-95%,
- punetisevaktsiinil 75-77%.

Pidevalt esinevad leetrid täielikult vaktsineeritutel (USA ja Kanada uuringute järgi 58-90% leetreid põdevatest koolilastest on eelnevalt korralikult vaktsineeritud). Austraalias on 50% elanikkonnast vaktsineerimata, statistiliselt haigestuvad nii vaktsineeritud kui vaktsineerimata enam-vähem võrdselt.

Tekitavad ise seda haigust, mille vastu peaks kaitsma.

Näiteks USA-s kõik registreeritud lastehalvatuse juhtumid alates aastast 1979 on olnud põhjustatud vaktsiinist.

II Maailmasõja ajal vaktsineeriti Saksamaal elanikkoond difteeria vastu. Pärast seda kasvas difteeria haigusjuhtumite arv 17% ja suremus haigusesse 6 korda.

Ükski vaktsiin ei anna eluaegset immuunsust. Eluaegse immuunsuse saab ainult haiguse

läbi põdedes või nakkusega kokku puutudes Ka kontakt haigusega ilma sümptomite arenemiseta võib anda eluaegse immuunsuse (vt. B hepatiit).

Eriti puudutab see probleem punetiste, mumps, hepatiidi vastu vaksineerimist. Need haigused on ohtlikud alles puberteediikka jõudmisel, aga vaksineeritakse väljaarenemata immuunsüsteemiga beebisid. Ohtliku ea kätte jõudmise ajaks on aga immuunsus kadunud.

7. Keegi pole teinud pikaajalisi uuringuid, kas vaktsiinid on ohutud.

HepatiitB vaktsiini katsetati 5 päeva.

Uus moeröögatus USAs, tuulerõugete vaktsiin. Lülitatud kohustuslikku vaksineerimisprogrammi 1995.a. Mitte mingeid turvalisusteste tehtud pole, isegi mitte platseboga võrreldud uuringut.

DLT vaktsiini ainuke turvalisustest läkakõha komponendile on tehtud 50 aastat tagasi hiirepogadel. Kui hiired kohe ei surnud või jätkasid kaalus juurde võtmist, loeti vaktsiin turvaliseks.

See oli ainuke turvalisustest, mis oli nõutud DLT vaktsiini turulelubamiseks.

Läkakõha vaktsiini efektiivsustesti pole USAs kunagi tehtud. Kasutatakse Suurbritannia aastaid tagasi tehtud testi, kus enamus katsealuseid oli üle 14 kuu vanad ning pealegi suur osa lapsi sai vaktsiinireaktsiooni. Selle katse tulemusena järel dati, et läkakõha vaktsiin sobib vastsündinute vaksineerimiseks!

Aga rotaviirusvaktsiin? Seda katsetati aastaid ahvide peal. Vaid aasta peale turulelubamist võeti rotaviirusvaktsiin 1999.a USAs skandaaliga ringlusest tagasi. Põhjus? Sajad raporteeritud raskekujulised kõrvalnähud, neist paar lõppes lapse surmaga.

Kuidas selline ohtlik vaktsiin sai üldse ametliku heakskiidu? Üks vaktsiini heakskiitva komisjoni liikmetest tunnistas hiljem Kongressi ees, et ta sai vaktsiinitootjalt Merck raha....

1976.a jäi gripivaktsiini tagajärjel 565 inimest halvatuks, nakatudes vaksineerimisjärgselt Guillain-Barre tõppe.

Aga Quadrigen? Esimene katse panna difteeria/läkakõha/teetanus/lastehalvatus ühte vaktsiini. Tuli turule ilma turvalisustestideta 1959 ja hakkas kohe haigus- ja surmajuhtumeid koguma. Aga võttis aega 9 aastat ja suurt hulka kohtuprotsesse, enne kui vaktsiin 1968.a vaikselt turult kõrvaldati.

8. Aastakümneid meisse sisendatud väide, et need hirmsad haigused (lastehalvatus, rõuged, jne.) kadusid vaksineerimiste

tulemusena, ei vasta tõele.

Kui vaadata haiguspuhangute ja surmastatistikat, siis sealt selgub, et enamus nakkushaigusi olid juba enne vaktsiini turuletulekut kadunud või kadumas. Suuresti tänu sanitaarreformidele (tänavate puhastus, kanalisatsioon, joogivee puhastamine, värskem toit) ja üldiste hügieeningimuste paranemisele (inimeste isiklik hügieen ning lahedamad elamistingimused).

Ja kadusid ka need haigused, millele vaktsiini ei loodud - katk, koolera, düsenteeria, sarlakid. Rõuged olid kahanemas, kuid pärast vaktsiini leiutamist hakkas rõugetesse suremine taas kasvama.

Suurbritannias seati **kohustuslik rõugetevastane vaktsineerimine** sisse 1853.aastal. Enne seda oli rõugete SUURIM surmajuhtumite arv 2 aasta jooksul olnud 2000.

Pärast vaktsineerimist:

1857-1859a 14 244 surmajuhtumit

1863-1865a 20 059 surmajuhtumit

Siis võttis Parlament 1867a vastu rangema vaktsineerimisseaduse ja 97% elanikkonnast sai selle tulemusena süstitud.

Tulemus: 1870-1872 a 44 840 surmajuhtumit!

Lastehalvatusvaktsiin tuli turule 1955ndatel aastatel. 1923-1953 aga oli lastehalvatus juba iseenesest kahanenud USAs 47% ja Suurbritannias 55%.

Statistika näitab hoopis lastehalvatuse kasvamist pärast vaktsineerimise algust.

Leetrite surmajuhtumid olid kahanenud 95% enne kui võeti kasutusele vaktsiin.

Kaasajal on 58-98% leetritesse nakatunud inimestest täielikult vaktsineeritud.

Läkaköhasse suremus oli kahanenud 75% enne vaktsiini.

Tänapäeval umbes pooled läkaköhasse nakatunutest on vaktsineeritud.

(Surmajuhtumite kõveraid ja statistikat vaata raamatutest Neil Miller "Vaccines:Are they really safe and effective" ja Tim O'Shea "The Sanctity of Human Blood")

9. Nendest haigustest on tehtud hullemad, kui nad on, et hirmutada inimesi vaktsineerima.

Algusest peale on vaktsiininduse ajalugu saatnud ka **andmete ja haigusjuhtude võltsimine**.

On andmeid, et juba 19.sajandil võltsiti haiguslugusid, nimelt registreeriti rõugetesse surnud vaktsineeritud inimesi kui mittevaktsineeritud.

Veel kasutati sellist taktikat, et kui vaktsineerimata inimesed nakatusid, siis läks haigus kirja kui rõuged. Kui aga rõugetesse haigestusid vaktsineeritud, siis diagnoositi haigus kui mädane ekseem või midagi muud.

Selline väärdiagnoosimine on edukalt kasutusel veel tänapäevalgi - ikka selleks, et näidata, kui edukas ja tulemusrikas on vaktsineerimine.

Rõuged ei ole tegelikkuses üldse nii kergesti nakkav ega nii kõrge suremusega haigus, kui enamik inimesi arvab. Taas üks hästi kinnistunud müüt inimeste teadvuses. (Kuna Ameerikas käib hetkel äge võitlus kohustusliku rõugetevastase vaktsineerimise vastu, siis ilmub väga palju materjali rõugete kohta.)

Võtame näiteks **lastehalvatuse**. Kõik meist on kuulnud sellest haigusest hirmu- ja õuduslugusid, et kõik, kes lastehalvatusega kokku puutuvad, jäävad halvatuks ja surevad. Lastehalvatus on üks arstide lemmikargumente, kuidas sundida vanemaid last vaktsineerima.

Mida näitavad aga uuringud? On leitud, et 95% lastehalvatuspisikut kandvaid inimesi ei haigestu kunagi ning sellel 5%-l, kes haigestuvad, on mingi eelsoodumus, kas geneetiline või anatoomiline, seda ei teata. On leitud ka seos suure suhkrutarbimise ja lastehalvatusse jäämise vahel. Osa teadlasi arvab, et enamus inimkonnast on lastehalvatusele loomulikult immuunne.

Ekspertide arvates on lapsel USAs tänapäeval 0% võimalust nakatuda lastehalvatusse. Ainuke võimalus seda haigust saada on vaktsineerimise kaudu.

B hepatiidi ohtlikkuse ja levikuga on tublisti liialdatud.

Vaid 20%-l inimestest, kes B hepatiidi nakkusega kokku puutuvad, tekivad hepatiidi sümptomid. Kuid ka sellest 20%st haigetest 95% terveneb täielikult ja saavutab eluaegse immuunsuse.

Ja kui ühel aastal (1996, USA) esineb samas vanusegrupis **279 B-hepatiidi haigusejuhtu ja 872 väga rasket reaktsiooni B-hepatiidi vaktsiinile (neist 48 surma)**, siis kumb variant on ohtlikum?

Hirmsad tapjahaigused on tehtud lihtsatest lastehaigustest (mumps, leetrid, sarlakid, punetised, tuulerõuged). Leetrite puhul see peab isegi osaliselt paika, sest peale leetrivaktsiini kasutuselevõtmist on leetrid tunduvalt raskem haigus. Enamuses murrab ta küll vaktsineeritud.

Tuulerõugete vaktsiini reklaamikampaania on USAs hetkel käimas. Täiesti ohutust ja kergest haigusest (kas on keegi kuulnud tuulerõugete tüsistusest?) on tehtud surmahaigus, mille sümboliks pisarais mängukaru (last ei ole enam või vaevleb ta haiglavoodis) ja sõnumiks

koputamine vanemate südametunnistusele - vaat, mis juhtub, kui ei võeta haigust tõsiselt.

Kui tuulerõugete vaktsiin oleks ohutu, siis oleks kogu see reklaamikampaania lihtsalt haledalt koomiline ja ei vääriks tähelepanu, paraku on ka sel vaktsiinil terve rida tüsistusi.

□

10.Kas te olete üldse veendunud, et pisikud põhjustavad haigusi?

Nimelt kogu maailma loodusraviarstid, holistilise meditsiini arstid ja juba osa targemaid tavaarste ning teadlasi on veendunud, et kogu tänapäeva kaasaegse meditsiini alus, **Pasteur 'i pisikuteteooria** ei ole tõene.

Pasteur arvas, et pisikud ründavad meid väljaspoolt, hakkavad soodsas keskkonnas (näit. inimorganismis) paljunema ja põhjustavad sellega haiguse. Kui pisikud hävitada, inimene terveneb.

Pasteuri kaasaegne, erakordselt andekas teadlane **Bechamp** arvas hoopis teisiti, nimelt, et mikroorganismid (bakterid) pole

monomorfed

(eksisteerivad ainult kindlas vormis), vaid

pleomorfed

(võimelised muutma oma vormi ja funktsiooni). Bechamp arvas, et pisikud on kõikjal meie ümber ja meie sees, me eksisteerime nendega sõbralikult koos kogu elu.

Tema teooria järgi muutuvad näiteks healoomulised bakterid pahaloomulisteks, kui nende keskkond selle tingib - inimese immuunsüsteem nõrgeneb, organism ei suuda enam kogunenud mürkide ja jääkainetega toime tulla, siis inimene haigestub. Haigusega püüab organism end mürkidest vabastada. Bakterite ülesandeks saab nüüd surnud või kahjustatud rakkude lagundamine.

Seega Bechampi järgi bakterid ei põhjusta haigust, vaid peegeldavad selle keskkonna hetkeolekut, milles nad eksisteerivad. Nagu rotid ei põhjusta roiskunud toidujäätmeid ja prügi, vaid nad eksisteerivad seal, kus prügi leidub.

Pisikute teoorial põhineb kogu tavameditsiin ja vaktsineerimine on selle lipulaev. See on ka väga oluline põhjus, miks meditsiin nii paaniliselt vaktsineerimisteooriasse klammerdub ja seda iga hinna eest edukana püüab näidata - **kui tuleks välja, et vaktsineerimine on üks suur valemull, mis pealegi sadu tuhandeid lapsi on kahjustanud?**

Kuidas saaks meditsiin end üldse enam rehabiliteerida?

Tavameditsiin on juba praegu sügavas kriisis - sest hoolimata miljarditest, mis igal aastal meditsiini ja tervishoidu valatakse, on inimesed viimase 100 a jooksul aina haigemaks ja põduramaks jäänud ning lisaks vanadele "mõrvaritele" on esile kerkinud uhiuued ja senitundmatud tõved. Tavameditsiini jaoks on vähk, AIDS, südamehaigused siiani ravimatud, kuigi läbimurret on lubatud "kohe, kohe" juba vähemalt 50 aastat. (Holistiliste ravivõtete - puhas toit, õige dieet, ravimtaimed, jne - rakendamisest pole tavameditsiin huvitatud, sest neid ei saa patenteerida, seega ka selle pealt teenida.)

Ja nii põduraid lapsi kui praegu pole maailma ajaloos enne nähtud.

11. Vaktsiinid on poliitika ja äri.

Kui nüüd peale kõige eelneva lugemist tekib teil küsimus, kuidas ometi on selline asi võimalik, et siiani jätkatakse vaktsineerimist ja nii paljude faktide juures jätkatakse avalikkusele lausvaletamist - siis võib öelda vaid üht.

Vaktsiinid on äri. Väga suur äri.

Ravimifirmad on maailma rikkaimad, Ameerika valitsuses on neil teiseks võimsam "lobby". Ravimifirmad toetavad poliitikuid, maksavad kinni valimiskampaaniad, peavad oma rahadega üleval peaaegu tervet erameediat (kes on vaadanud USA TV-d, mäletab kindlasti, kui suure osa reklaamidest moodustavad ravimireklaamid), peavad üleval USA arstide kutseühinguid (AAP, AMA). Ravimifirmade grantide ja stipendiumitega töötavad teadlased ja terved ülikoolid. Loomulikult finantseerivad ravimifirmad enamikku meditsiinilistest uuringutest, kas on siia vaja lisada, et nad EI rahasta uuringuid, mille järeldused EI OLE neile soodsad?

Iga ravimifirma unistuseks on oma vaktsiin lülitada kohustuslikku vaktsiinikalendrisse, sest siis on garanteeritud miljonilised tellimused.

Ainuüksi HepB vaktsiini pealt teenib ravimigigant Merck 1 miljardi dollari aastas.

Merck muuseas oli see firma, kes 1970tel Ameerika homoseksuaalide peal hepatiidivaktsiini katsetas ja arvatavasti sellega AIDSi epideemia algatas. Tänapäeval teenib Merck nii HepB vaktsiini kui ka AIDSi ravimite pealt miljardeid...

Ravimifirmad võivad üldiselt teha, mis nemad tahavad, "Advokaatide Paradiisiks" kutsutud USAs ei saa neid isegi kohtusse kaevata, sest 1986.a seadusega (National Childhood Vaccine Injury Act) on ravimifirmad vabastatud vastutusest. Väike "vastutulelikkus" poliitikutelt...

1986 a seadusega nimelt võttis riik enda kanda vaktsiinitüsistuste kompensatsiooni maksmise (luues selleks eraldi fondi) ja vabastas ravimifirmad nende vastu suunatud kohtuprotsessidest nii olevikus (seaduse vastuvõtmisel umbes 300) kui ka tulevikus.

Killuke vaktsiinialoost:

Peale Esimest Maailmasõda olid USA-l suured rõugevaktsiini ülejäägid. Tuli leida uus turg, kus need realiseerida. Tehti Filipiinidel kohustuslik vaksineerimisprogramm ja torgati 25 miljonile filipiinole nõel kintsu. 163 000 filipiinot haigestusid peale vaksineerimist kohe, 71 000 surid.

* * *

Reaktsioonid DTL vaktsiinile.

Lihaste spasmid, kiljuv nutt, ajupõletik (entsefalopaatia), anafülaktiline šokk, krambid, unisus, oksendamine, pöördumatu ajukahjustus, surm.

Kõige mürgisem on siin **lākakōha** komponent, mis võib vaksineerimisel põhjustada lākakōha.

Reaktsioonid **lākakōha** komponendile:

Hemolüütiline aneemia, diabeet, verehaigused, halvatus, krambid, epilepsia, hüperaktiivsus, allergiad, õpiraskused.

1981 a uurimus leidis, et tõmblused või kollaps ja šokk esines 1-l 875st Ameerika imikust, kellele süstiti DLT vaktsiini.

1985 a ilmus raamat, A Shot in the Dark, kus kirjeldati üle saja juhtumi, kus muidu normaalselt arenenud tervetel imikutel tekkisid pärast DLT vaktsiini krambid, tõmblused, kõrge palavik, loidus, kiljuv karjumine või äärmine unisus. Hiljem diagnoositi neil lastel autism, vaimne mahajäämus, epilepsia, õpiraskused või hüperaktiivsus.

See raamat mängis väga suurt rolli selles, et 1994 a tunnistati ametlikult, et DLT vaktsiin põhjustab ajukahjustusi ja 1996.a ilmus USA turule uus, atsellulaarne vaktsiin DTaP. Paraku ka atsellulaarset vaktsiini on seotud juba entsefaliidi ja surmajuhtumitega.

Vana mõrvar DLT pole aga kuhugi kadunud, veel 2001 a vaksineeriti USAs sellega imikuid.

Reaktsioonid leetrid/mumps/punetised (LMP)vaktsiinile.

Tarkade lastearstide väitel on kõik kolm süütud lastehaigused, mis ei nõua ravi ja mille läbipõdemine annab eluaegse immuunsuse.

Reaktsioonid **punetiste** komponendile:

Artriit, polüneuriit, tuimus (numbness).

Ainuke põhjus punetiste vastu vaksineerimiseks on see, et punetiste põdemine võib rasedal naisel põhjustada komplikatsioone. Samas on ka arstide poolt tunnustatud fakt, et see vaktsiin ei anna eluaegset immuunsust! Beebid aga teatavasti rasedaks ei jää ning selle aja peale, kui kunagine beebi lapsekandmise ikka jõuab, on igasugune kaitse juba kadunud. Seega on täiskasvanueas naisel palju rohkem shansse punetisi põdeda ning siis kulgeb haigus ka suuremate komplikatsioonidega.

Reaktsioonid **leetrite** komponendile:

Lihasekontrolli kadumine, vaimne mahajäämus, meningiit, halvatus, Sclerosis Multiplex (SM), anafülaktiline šokk, Reye's sündroom, Guillain-Barre sündroom, krambid, entsefaliit (ajupõletik), vere hüübivuse tõus, suhkruhaigus.

Leetrivaktsiini hakati vaktsiiniprogrammi suruma just ajupõletikuga hirmutades, mis leetrite tüsistusena pidi ähvardama 1 1000st lapsest. Paraku ilmnas, et leetrivaktsiin põhjustab ise ajupõletikku.

Leetrivaktsiin on üks ohtlikumaid, sest lisaks sellele, et põhjustab ülaltoodud raskeid haigusi, surub ta maha organismi immuunsuse ning annab kõrgendatud valmisoleku nakatuda teistesse haigustesse.

Lisaks on leetrivaktsiini efektiivsus väike- nt. USAs ja Kanadas 58-60% leetritesse haigestuvatest lastest olid korralikult vaksineeritud. Vaksineeritud haigestuvad ka atüüpilisse leetritesse, mis on tunduvalt ohtlikum kui tavalised leetrid.

Leetrivirust organismis peetakse ka üheks autismi põhjustajaks.

Reaktsioonid Hepatiit B vaktsiinile.

Guillain-Barre sündroom, hällisurm, sclerosis multiplex, artriit, demüeliniseerivad haigused (närvikiu ümber oleva müeliinkesta hävimine), anafülaktiline šokk, autoimmuunsed reaktsioonid, imikute kollatõbi, suurenenud põrn.

Hepatiit B on süstivate narkomaanide, prostituutide, homoseksuaalsete meeste ja verrega kokku puutuvate spetsialistide haigus, mida imikul on praktiliselt võimatu saada. Välja arvatud juhul, kui ema on hepatiitB positiivne. 90% emast nakatunud imikutest tekib krooniline

B-hepatiidi vorm. Õigem oleks rasedat kontrollida B-hepatiidi suhtes ja kui ema on nakatunud, võib ema soovi korral lasta last vaktsineerida.

Samas 50%-l nakkusallikaga kokkupuutunuist ei teki mingeid sümptome, küll aga saavutavad nad tänu kontaktile eluaegse immuunsuse.

Umbes 30%-l kokkupuutunuist on vaid kerged gripilaadsed sümptomid, ka nendel on tervenedes eluaegne immuunsus.

Vaid 20%-l inimestest, kes B-hepatiidi nakkusega kokku puutuvad, tekivad hepatiidi sümptomid. Kuid ka sellest 20%st haigetest 95% terveneb täielikult ja saavutab eluaegse immuunsuse.

Ülejäänul 5%-l jääb HepB krooniliseks, mis aastakümnete pärast võib areneda maksavähiks. Väga väike osa, 0,02% nakatanutest, sureb akuutse vormi kätte.

HepB on üks ohtlikumaid vaktsiine, mis annab väga rohkelt ja raskeid kõrvalnähte. Esimene geneetiliselt modifitseeritud vaktsiin.

Kaua vaktsiini mõju kestab, pole täpselt teada. Erinevatel andmetel 5-9 aastat (seega kindlasti mitte murdeeani, kus tekib esimene reaalne võimalus nakatuda).

Enne USAs litsenseerimist 1986. a katsetati seda vaktsiini 653 lapse peal ning neid jälgiti **5 päeva** peale vaktsiini saamist!

See on kogu turvalisusuuring, mis HepB vaktsiinile iial tehtud on.

Osa teadlasi (Dunbar) väidab oma uurimistulemustele toetudes, et eriti ohtlik on HepB vaktsiin teatud geneetilise koodiga inimestele. Tema uurimuse järgi on need just valge rassi esindajad Põhja-Euroopast.

Dunbar on veendunud, et see geneetiliselt muudetud vaktsiin kutsub organismis esile autoimmuunreaktsiooni, sundides keha iseennese rakke hävitama.

Näide: USAs oli 1996. a alla 14-aastaste laste hulgas vaid **279 B-hepatiidi juhus**. Samal aastal raporteeriti samas vanusegrupis ametlikult

872 väga rasket reaktsiooni

, neist

48 last suri.

Prantsusmaal võeti 1998. a HepB maha kohustuslikust kooliõpilaste vaktsineerimiskalendrist pärast seda, kui 15000 inimest esitasid hagi valitsuse vastu. Põhjuseks ikka needsamad kõrvalnähtud - sadu vaktsineerimise tulemusena tekkinud neuroloogilisi ja autoimmuunhaigusi.

Itaalias tehti pikaajaline uuring, mis avalikustati 2000.a. Seal selgus, et HepB vaktsiiniga vaksineeritud lastel on 34% suurem šans jääda insuliinisõltuvasse suhkruhaigusesse.

USAs kutsus üks arstide organisatsioone AAPS 1999.a. üles kohe lõpetama HepB vaksineerimist, kuna see annab nii palju ja tõsiseid kõrvalnähte. (Erinevalt AAP-st ja AMA-st pole AAPS rahastatud ravimifirmade poolt.)

AAPSi ettekanne USA Kongressile näitab, et kui aastas esineb B-hepatiiti 4 juhtu 100 000st, siis raskeid reaktsioone saavad 4 last 1000st.

Paljud uurijad kahtlustavad just HepB vaktsiini AIDSi epideemia levitamises 1970. aastatel. Arvatakse, et HIV viirus kasvatati Aafrikast pärit olnud ahviajast söödal, mida kasutati B-hepatiidi viiruse kasvatamisel.

Ravimifirma Merck kasutas vaktsiini katsetamisel Los Angelese ja New Yorgi vabatahtlikke homoseksuaale. Aastaks 1984 oli osalenud 7000-st gay-mehest 84% nakatunud AIDSi.

HUVITAV FAKT: Ühe USA küsitluse järgi pole 95% arstidest aimugi, mida vaktsiinid tegelikult sisaldavad.

Tehke katse: kirjutage (näit Vaksineerija käsiraamatust) välja vaktsiinide koostis, näidake seda oma arstile ja küsige, kas ta tõesti soovib seda teie lapsele sisse süstida.

* * *

Milline on alternatiiv, kui me ei vaksineeri? Kuidas oma lapsi ravida lastehaigustest ja hoida tervena?

- Kõige olulisem - puhas 'elus' toit! Puhtalt (ilma keemiata) kasvatatud ja minimaalselt töödeldud toit. Vältida kõike, mis sisaldab keemiat, värvaineid, kunstlikke maitseaineid. Vältida suhkrut, valget jahu, liigset küllastatud rasva.

NB! Suhkur on väga tugev immuunsüsteemi langetaja- 100 mg suhkrut langetab immuunsüsteemi efektiivsust 50 % võrra 1 tunniga.

- Kui võimalik, hoiduda antibiootikumitest, jm ravimitest. Paljud arstid kirjutavad neid välja liiga kergekäeliselt. Selle asemel võiks olla loodusravi koos "vanaemade rahvatarkustega"

- Terve psühhokliima kodus. Armastus, austus ja lapse soovidega arvestamine.
- Homöopaatia. Homöopaatial on olemas looduslikud alternatiivid vaksineerimisele - nosodid. Neid võib kasutada ennetavalt nagu vaktsiine, kuid nad on organismile täiesti kahjutud.

Andmed ja faktid on pärit raamatutest:

1. S.Cave,MD, FAAFP “What your doctor may not tell you about children’s vaccinations” 2001

Väga põhjalik ülevaade vaktsiinidest, nende reaktsioonidest ja poliitikast seal ümber. Autor on praktiseeriv arst.

2. N.Miller “ Immunization. Theory vs Reality” 1999

Populaarteaduslik, faktid viidetega algallikatele, palju konkreetseid haigusjuhtumeid.

3. N.Miller “Vaccines: are they really safe and effective?” 2001

Lühike sissejuhatus vaktsiinindusse. Kirjeldab konkreetset haigusi.

4. T.O’Shea “The Sanctity of Human Blood. Vaccination is not Immunization”2000

Hea sissejuhatus teemasse. Lihtsas keeles. Palju fakte ja viiteid. Autor kiropraktik ja psühholoog, kel ilmunud palju artikleid. Autoril on ka website www.thedoctorwithin.com, kust saab lugeda tema artikleid toitumisest, keskkonnamürkidest, ravimtaimedest, meditsiinist, jne.

5. V.Schreibner “Vaccination. 100 years of Orthodox Research shows that Vaccines Represent a Medical Assault on the Immune System.” 1993

Teaduslikult kaalukaim raamat vaksineerimise vastu. Suhteliselt raske meditsiinilises keeles.

6. H.Coulter, B.Loe Fisher “A Shot in the Dark” 1985

Väga palju fakte. Kõik, mis puudutab DLT vaktsiini pluss konkreetseid haiguslood.

7. R. Mendelsohn, MD “ How to raise a Healthy Child...in spite of your doctor” 1984

Autor aastakümneid praktiseerinud lastearst, üks Ameerika tuntumaid. Väga kriitiline ametliku pediaatria vastu. Propageerib holistilist lähenemist lastekasvatusele ja laste haigustele.

8. R.Neustaedter, OMD “ The Vaccine Guide. Making an informed choice”1996

Väga asjalik ja praktiline raamat vaktsiinidest, reaktsioonidest ja alternatiividest. Autor arst.

9. W.James “Immunization. The Reality behind the Myth” 1995

Pikk ja hästi põhjalik ülevaade.

10. H. Coulter “ Vaccination, Social Violence and Criminality” 1990

Väga huvitav uurimus, mis seob vaktsineerimise otseselt laste käitumishäirete, psühholoogiliste probleemide ja noorte seas leviva vägivaldsusega. Omamoodi järg raamatule 'A shot in the Dark', näidates, mis vaktsiinitüsistusega lastest edaspidi sai.

Kõiki neid raamatuid saab www.amazon.co.uk või www.amazon.com kaudu ka Eestisse tellida.

11. "Vaktsineerija käsiraamat" 1994, toimet. H. Nohynek, E. Pekkanen, J. Eskola.

Tõlge 1993 aastal ilmunud soome samanimelisest raamatust. Mõeldud abimatreejaliks Eesti meditsiinitöötajatele. Sisekaanel ära toodud eesti riiklik vaktsineerimisprogramm.

Internetileheküljed:

Väga paljud saidid annavad nii poolt kui vastuinformatsiooni. On sadu teaduslikke artikleid, uuringuid ja viiteid algallikatele. Kel vähegi huvi ja piisavat inglise keele oskust, leiab kuhjaga materjali, mille põhjal saab teha oma otsused.

Tuleb aga näiteks teada, et **FDA, CDC, ACIP** on USA valitsusametid ja **AAP, AMA** ravimifirmade poolt rahastatud ning valitsevale poliitikale lojaalsed arstide ühingud. See taustainfo on vajalik, et nende saitidel pakutavat informatsiooni hinnata.

AAPS on aga südametunnistusega arstide ühing, kes finantseerib end liikmemaksudest ega ravimifirmade raha ei kasuta. Nad on ka korduvalt mõttetu vaktsineerimise vastu sõna võtnud.

Inglise keeles:

<http://www.medalerts.org/vaersdb/>

Uus otsingumootor võimaldab nüüd kõigile juurdepääsu USA ametlikule vaktsiinitüsistuste andmebaasile (VAERS). Sinna on kogutud andmeid tuhandete vaktsiinikahjustuste kohta alates 1990st aastast.

Igal aastal kantakse VAERSi umbes 11 000-13 000 rasket vaktsiinitüsistust, neist umbes 1% on surmad vaktsineerimise tagajärjel.

Ametlikult on teada, et VAERSi jõuavad andmed vaid umbes 2-10% juhtumitest, seega

tegelike tüsistuste arvu saamiseks tuleb numbreid kümnekordistada

Huvilisel on võimalik leida andmeid lapse vanuse, vaktsiini, tootjafirma, tüsistuse eluohtlikkuse, jne jargi.

<http://www.909shot.com>

National Vaccine Information Center. Kõige vanem ja prestiizhem vaksineerimisvastane organisatsioon USAs. Korraldab tiptasemel rahvusvahelisi vaksineerimisteemalisi konverentse

<http://mercola.com/article/vaccines/>

Kõikvõimalikke artikleid ja materjale vaktsiinindusest. Dr. Mercola on ise arst, **AAPS** liige. Tema looduslikele eluviisidele ja alternatiivmeditsiinile pühendatud sait on külastatavuselt esimese kümne sees kogu maailmas.

<http://www.whale.to/vaccines.html>

Väga palju erinevat vaktsiinidega seotud informatsiooni. Põhjalik haiguste loetelu. USA ja Suurbritannia surma ja haiguste statistika. Artiklid ja viited, mis seniseid meditsiinilisi põhitõdesid kahtluse alla seavad (nt miks Pasteuri pisikuteteooria takistab meditsiini arengut- dr.N.Appleton, Pasteuri 'pisikuteteooria' vastandamine Bechamp'i rakuteooriale- W.James, jne)

<http://www.azavenue.com/kelly/organizations.htm>

Sellelt saidilt saate juba ise mitusada linki kõikvõimalikele vaksineerimist puudutavatele lehekülgedele.

<http://thinktwice.com/global.htm>

Asjalik sait, palju informatsiooni (sh meditsiiniuuringute nimekirjad haiguste kaupa).

<http://www.vaccines.net/>

Keskendunud vaktsiinide ja krooniliste haiguste seostele. Autor J.B.Classen on ise arst ja teadlane, kelle vaktsiinide ja diabeedi (suhkruhaiguse) seost käsitlevad uuringud on rahvusvaheliselt tuntud.

[-http://www.unc.edu/~aphillip/www/vaccine/dvm1.h](http://www.unc.edu/~aphillip/www/vaccine/dvm1.h)

Üldlevinud vaksineerimise müütide ümberlökkamine I,II osa, viidetega.

[-http://www.unc.edu/~aphillip/www/chf/index.htm](http://www.unc.edu/~aphillip/www/chf/index.htm)

Sama, vaktsineerimismüüdid, teises formaadis.

http://www.mercola.com/2001/aug/18/vaccine_myths.htm

Sama, vaktsineerimismüüdid, teises formaadis.

<http://www.vaccinationnews.com/>

Vaktsineerimisküsimus meedias ja avalikkuses. Pidevalt uuendatud info nii vaktsineerimise poolt kui vastu.

<http://www.Healthy.net/vaccine>

Autor Dr. Randall Neustaedter, väljavõtte raamatust "The Vaccine Guide: Making An Informed Choice"

<http://www.jabs.org.uk/>

Suurbritannia sait vaktsiinidest kahjustatud laste toetuseks.

<http://goodlight.net/nyvic/health/hep-b/default.htm>

Artiklid B hepatiidi vaktsiini kahjulikkusest, sisaldab raporti USA Kongressile HepB vaktsiini ohtlikkusest.

<http://goodlight.net/nyvic/health/aaps.htm>

AAPSi (USA arstide ühing) resolutsioon kohustusliku ja rutiinse vaktsineerimise vastu; 2000a oktoober.

<http://www.autismobserved.net/>

Suurbritannia sait, mis kogub informatsiooni tõestamiseks, et MMR ja teised vaktsiinid on süüdi autismi järsus kasvus.

<http://www.vaccinedamage-prevention.org/>

Euroopa vaksineerimisfoorum.

http://www.avn.org.au/childrens_gallery.htm

Pildid ja jutud vaksineerimiskahjustustest, Austraalia.

<http://www.freeyurko.bizland.com/>

Ühe isa lugu, kelle laps suri vaktsiinitüsistusse, kohus aga mõistis ta süüdi oma lapse mõrvas.

<http://www.dgwsoft.co.uk/homepages/vaccines/index.html>

Vaktsiinid , mis on tehtud aborditud loodetest.

<http://home.san.rr.com/via/>

Infot nii poolt kui vastu.

<http://www.vaclib.org/>

Muuhulgas rohkem kui 100 (!) viidet vaksineerimisvastastele saitidele.

<http://www.vaccines.bizland.com>

Avalikkuse harimine vaktsiinküsimustes. Lapsevanemate initsiatiivil alustatud sait.

<http://home.sprynet.com/~gyrene/index.htm>

Lapsevanemate poolt alustatud sait. Sisaldab muuhulgas artikli, kuidas teadlased aastakümneid katsetasid uusi vaktsiine lastekodudes orbude peal ja seda kuni 1970ndate aastateni.

<http://www.gval.com/index.html>

Lapsevanemate alustatud sait.

<http://www.mothing.com/10-0-0/html/10-8-0/10-8-mercury105.shtml>

Artiklid vaktsineerimisest USA ajakirjas "Mothering"

<http://www.nccn.net/~wwithin/vaccine.htm>

Info. Artiklid. Haigused.

http://www.thedoctorwithin.com/index_fr.html?content=/articles/index.html

Kokkuvõte Tim O'Shea raamatust "The Sanctity of Human Blood" (hea kokkuvõtlik ülevaade vaktsineerimise ohtudest). Sellel saidil on ka mitmeid teisi vaktsineerimise artikleid (vt chapters).

<http://www.safeminds.org/>

Elavhõbeda vastu vaktsiinides. Sisaldab videot "Elavhõbe põhjustab ajuneuronite degeneratsiooni".

<http://www.hickory.net/redheads/vaccidoc.html>

Siin lõpus on põhjalik haiguste loetelu koos kõrvalmõjude, esinemissagedustega ja ravimeetoditega. Algallikad.

(HETKEL ON LEHEKÜLG MINGIL PÕHJUSEL MAAS 11.03.03)

<http://thinktwice.com/global.htm>

Soome keeles:

<http://www.rokotusinfo.fi/>

Soomlaste vaktsineerimise teemaline kodulehekülg.

<http://groups.yahoo.com/group/rokokukset/files/index.html>

<http://groups.yahoo.com/group/rokokukset/files/rokokusvalinta.txt> Sarnane ülevaade põhjustest, miks mõned vanemad ei vaktsineeri oma lapsi.

<http://web.zone.ee/vaktsineerimisest/uurimustoo.htm#u10>

{jcomments on}